

Práce s mladými kádry

(Z vystoupení na celoarmádním stranickém aktivu k realizaci závěrů XV. sjezdu KSČ)

Komunisté i bezpartijní příslušníci Západního vojenského okruhu si nesmírně cení uznání, kterého se na XV. sjezdu Komunistické strany Československa dostalo celé Československé lidové armádě.

Současně si s plnou vážností uvědomujeme, že rozhodující podmínkou dosažených úspěchů byla soustavná péče strany, jejího vedení v čele se s. Husákem o zajištění obrany naší socialistické vlasti. Výrazem této péče je i každodenní starost o vytváření optimálních politických, materiálně technických, kádrových i kulturních podmínek pro život a práci armády.

Na III. konferenci komunistů Západního vojenského okruhu bylo řečeno, že hlavními vnitřními podmínkami dosažených úspěchů byl rozvoj stranické práce a soustavné upevňování vedoucí úlohy strany v okruhu. Na tomto základě se rozvíjela a upevňovala morálně politická jednotka vojsk, došlo k novému rozmachu aktivity a iniciativy lidí v boji za vysokou efektivnost práce.

Bylo také řečeno, že jedním z důležitých článků pozitivního vývoje byl velitelský sbor. Projevilo se jeho tříděně politické zapálení, politická aktivita i růst odborných kvalit a odhodlání splnit v praxi leninské principy výstavby a řízení ozbrojených sil socialistického státu.

Péče o růst kvality velitelského sboru, politického aparátu, celého řídicího systé-

mu je i nadále jedním z nejnáročnějších, nejnáročnějších úkolů, který v okruhu sledujeme. V souladu se závěry XV. sjezdu stojí na prvním místě péče o soustavné zdokonalování stylu práce velitelů na základě důsledného prosazování politiky strany, celospolečenských zájmů, tříděního přístupu, vysoké politické odpovědnosti i vysoké profesionální úrovně.

Trvalou pozornost věnujeme pochopení a správnému uplatňování nedílné velitelské pravomoci na stranických zásadách.

Jde nám o to, aby každý velitel vycházel v každodenní praxi z vědomí, že nositelem nedílné velitelské pravomoci je proto, aby zabezpečil důsledné plnění linie strany v okruhu své působnosti, aby sebral úlohu řídicího státního a politického funkcionáře.

Aby z tohoto vědomí přirozeně vycházely i metody uplatňování nedílné velitelské pravomoci jako vztahu mezi podřízenými a nadřízenými, které sjednocují stejné tříděně politické zájmy, vzájemná úcta a vážnost spojená s kritickou náročností na sebe i druhé.

S plnou vážností si uvědomujeme, že velitel, vybavený nedílnou velitelskou pravomocí a nositel nejvyšší odpovědnosti za život svěřeného útvaru či jednotky, je rozhodujícím činitelem při dosahování výsledků práce v celém okruhu jeho působnosti. Na jeho vztahu k politice strany, ke stranické a mládežnické organizaci, při

praktickém uplatňování linie Komunistické strany Československa závisí s jakou úrovní se budou vytvářet a formovat vojenské kolektivy. Na jeho odborné úrovni a řídicích předpokladech bezprostředně závisí výsledky bojové a politické přípravy a úrovně bojové pohotovosti.

Velitelský sbor Západního vojenského okruhu je v posledním období intenzivně omlazován. To je nesporně jednoznačně pozitivní jev, který vytváří předpoklady úspěšné realizace společenské funkce armády i v dalších letech.

Současně však tyto změny přinášejí nové a vysoké nároky na celý systém řízení i na výchovnou práci uvnitř velitelského sboru. Mnozí noví soudruzi přicházejí s velkým nadšením, s touhou vykonat mnoho dobrého; chybí jim však životní, politické i vojenské zkušenosti a někdy i odborné znalosti. Někteří naopak přicházejí do praxe s pocití rozčarování, těžce se vyrovnávají s vysokými nároky, které na ně klade služba u útvaru.

Většina mladých má nejvíce problémů při plnění funkce řídicího pracovníka, článku smelujícího vojenský kolektiv, a úlohy politického vedoucího podřízeným.

Všestrannou pomoc a podporu těmto mladým kádřím pokládáme za jeden z hlavních úkolů nejdůležitější části velitelského sboru, politického aparátu, stranických i svazáckých organizací ZVO.

Domníváme se, že rozhodujícím faktorem tohoto procesu je především morálně politické sjednocení celého velitelského sboru na principu soudružské spolupráce, vědomí společné odpovědnosti za realizaci vojenské politiky strany. V tom smyslu se snažíme vytvářet takovou atmosféru, která nedovolí vytvářet napjaté vztahy mezi mladšími a staršími, neodůvodněnou netrpělivost, podceňování mladých a byrokratické přístupy k nim. Druhou stránkou této věci je potřeba včas a úspěšně čelit neodůvodněným pocitům mladých soudruhů, že je jim křivděno, když jsou upozorňováni na nedostatky, kritizováni za chyby a někdy i brání po právu k odpovědnosti za hrubé porušování řádů, rozkazů a zákona.

Pro mladé i starší velitele platí slova, která přenesl na XV. sjezdu strany s. Husák:

„Vážnost nezískává vedoucí pracovník jmenováním do funkce, ale především schopnostmi a znalostmi, nekompromisním prosazováním celospolečenských zájmů, svědomitou prací, smyslem pro nové a pokrokové, skromností, pozorným vztahem k lidem, k jejich starostem a potřebám.“

Velká pozornost, kterou věnujeme mladým kádřím, se rozhodně nedá vysvětlovat jako nedocenení starších soudruhů. Všichni, starší i mladší, mají v řídicím systému své místo, musí být hodnoceni podle toho, jak plní svou společenskou funkci. Nemáme v úmyslu překotně a neodůvodněně zavrhnout práci, zkušenosti ani zásluhy starších velitelů a politických pracovníků, s nimiž jsou spojeny všechny úspěchy, kterých ZVO dosáhl a dosahuje.

Jako dobří hospodáři, kteří se dívají na věci s perspektivou, však si s plnou vážností uvědomujeme, že budoucnost armády je svázána s mladými kádři, které budou v dalších letech zcela přirozenou cestou přejímat rozhodující úlohu řízení útvarů svazků i na vyšších štábech.

Proto věnujeme jejich politické i odborné přípravě takovou pozornost. Rozlišujeme přesně dvě stránky tohoto úkolu: na jedné straně je to péče o jejich lidské potřeby, o vytvoření optimálních podmínek pro všestranný rozvoj jejich osobnosti, materiální zabezpečení, kulturní vyžití, rodinný život v souladu s potřebami vojenské služby.

Druhou důležitou stránkou věci vidíme ve formování jejich vztahu k armádě a vojenské službě na principu socialistického vlastenectví a proletářského internacionalismu. Pomáháme jim nacházet ve vojenském povolání životní perspektivu, pěstujeme v nich zdravou ctižádost, jistotu a cílevědomost v plnění funkce velitele jako politického a odborného vedoucího podřízených.

Na prvním místě tedy zdůrazňujeme péči o formování a upevňování morálně politických hodnot velitelského sboru socialistické armády.

Současně věnujeme značnou pozornost a poskytujeme mladým důstojníkům odbornou pomoc, zejména v jejich přípravě na výcvik a odborná zaměstnání. Zkušenosti ukazují, že tam mají největší slabiny, a proto je jim třeba účinně pomáhat při vytváření a upevňování vojenského režimu v jednotkách, řízení denního života vojsk, vštěpovat jim správné metody práce při výchově podřízených ke kázi, aktivitě a iniciativě.

Při tom se domníváme, že základním předpokladem vytváření takových vlastností je aktivní konkrétní práce při plnění funkčních povinností a vytváření prostoru pro jejich samostatnou a tvůrčí práci na svěřeném úseku. To je přesně v souladu s požadavkem strany, který vyjádřil ve zprávě na XV. sjezdu s. Husák, i ve svém vystoupení ministr národní obrany armádní generál Martin Džúr.

Nedílnou součástí tohoto procesu je samozřejmě každodenní péče o odborný růst mladých velitelů, zkvalitňování jejich připravenosti řídit výcvik a výchovu, pečovat o materiální, technické zabezpečení vojenského výcviku a efektivně využívat moderní učební výcvikovou základnu jak v posádkách, tak i ve VVP. Zastáváme stanovisko, že v tomto směru jsme mnohé vykonali. Většina organizovaných zaměstnání s veliteli na všech stupních velení je dobrým přínosem pro přípravu mladých i starších velitelů pro výkon jejich funkcí. Zkušenosti nám ale ukazují, že jenom tato forma nezabezpečuje všechny stránky a potřebnou úroveň jejich politických a odborných znalostí a připravenosti.

Více pozornosti proto budeme věnovat každodenní individuální práci nadřízených náčelníků s podřízenými. III. konference komunistů ZVO vyjádřila myšlenku výchovy a odborné přípravy velitelů jako soustavnou péči a odpovědnost velitele či politického pracovníka za bezprostřední podřízené funkcionáře.

Individuální řízení a vedení podřízených je nezbytnou složkou systému nedílné velitelské pravomoci, uplatňované na stranickém základě.

Jde v podstatě o pravidelné hodnocení práce podřízených na základě každodenního vyhodnocování, jak byly splněny úkoly, které byly pro ten který den stanoveny, kde jsou příčiny úspěchu či neúspěchu konkrétních zaměstnání či opatření a na místě pomáhat radou i konkrétní činností. Zejména v tomto se chceme opřít i o zkušenosti nejlepších sovětských velitelů a politických pracovníků v řídicí a výchovné práci a využívat dále bohatých kontaktů s příslušníky SSKV i představitelů SVVS.

Vycházíme z myšlenky, vyjádřené na XV. sjezdu, že stále více bude záležet na kvalitě práce řídicích orgánů a institucí, na jejich vzájemně propojeném postupu, vědomí společné odpovědnosti za splnění úkolů, kázní, iniciativě a tvořivosti.

Proto nechceme péči o velitelský sbor redukovat jen na péči o mladé kádry. Usilujeme o účinné využití nejlepších vlast-

ností a předpokladů všech velitelských kádrů, politických pracovníků a jejich soustavné cílevědomé rozvíjení.

Velký důraz klademe na to, aby všichni velitelé pracovali s hlubokým vědomím velké odpovědnosti za vzorné splnění jejich společenského a stranického poslání, za vzorné splnění úkolů bojové přípravy a bojové pohotovosti a využívání jim svěřených prostředků, svěřené moci v zájmu strany a lidu. Vycházíme přitom ze stanoviska, že právo rozkazovat lidem je projevem nejen moci, ale i velké odpovědnosti. Právo vydávat rozkazy může mít jen ten, kdo je sám připraven splnit rozkazy nadřízeného.

Bez osobního příkladu ztrácí každý velitel či politický pracovník morální právo na autoritu u podřízených.

Významnou úlohu v tomto úsilí budou sehrávat vojenské rady svazků, velitelé a štáby svazků i útvarů. Důležitým požadavkem je, aby i v tomto procesu se uplatnil princip družného úsilí všech složek a článků řídicího systému. Upevňujeme a zdokonalujeme úzkou spolupráci velitelů s politickými orgány. Výrazem toho je i obsah přípravy velitelů a politických pracovníků na letní výcvikové období letošního roku, kde úloze velitelského sboru a jeho přípravě k plnění úkolů LO věnovaly významné místo všechny stupně velení.

Dobrym základem pro rozvoj a zkvalitňování práce na tomto úseku byly i výroční schůze ZO KSC a stranické konference, které přinesly mnoho nových poznatků i podnětů.

Jsmo toho názoru, že v Západním vojenském okruhu jsme vytvořili předpoklady k soustavnému růstu kvality velitelského sboru. Mnoho chybí ještě udělat, v mnohém nebude naše práce nikdy u konce z objektivních důvodů — z důvodů soustavného přlivu mladých kádrů a nutného kádrového pohybu.

Velitelský sbor ZVO splní svou politickou i vojenskoodbornou úlohu a bude aktivní a účinnou pákou realizace závěrů XV. sjezdu KSC ve všech útvarech, štábech a zařízeních Západního vojenského okruhu.

25 LET

**VOJENSKÉ AKADEMIE
ANTONÍNA ZÁPOTOCKÉHO
V BRNĚ**

Redakce a redakční rada časopisu VOJENSKÁ MYSL blahopřeji velitelskému a vědeckopedagogickému sboru i posluchačům VA AZ k významnému výročí. Současně děkuji za aktivní spolupráci při tvorbě časopisu a při rozvíjení vojenského teoretického myšlení.